

خبرنامه جنبش

دموکراتیک، سوسیالیستی و اجتماعی مردم ایران

توقع مزدبگیران از حداقل حقوق؛ و تاکید دولت بر افزایش حقوق مزدبگیران متناسب با میزان تورم!

هر سال آنچه بیشتر ذهن کارگران ایران را به طور مستمر مشغول نگه می‌دارد این سؤال است که «به دستمزد ما چقدر اضافه خواهد شد؟» بر اساس قانون، دستمزد سالانه کارگران با تصویب شورای عالی کار تعیین می‌شود که نحوه تعیین آن در ماده ۴۱ قانون کار پیش بینی شده است. به استناد ماده ۴۱ قانون کار: شورای عالی کار همه ساله موظف است میزان حداقل مزد کارگران را برای نقاط مختلف کشور و یا صنایع مختلف با توجه به معیارهای ذیل تعیین نماید:

بند اول- حداقل مزد کارگران با توجه به درصد تورمی که از طرف بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام می‌شود.
بند دوم- حداقل مزد بدون آن که مشخصات جسمی و روحی کارگران و ویژگی‌های کار محول شده را مورد توجه قرار دهد باید به اندازه‌ای باشد تا زندگی یک خانواده، که تعداد متوسط آن توسط مراجع رسمی اعلام می‌شود را تأمین نماید.
با اینکه قانون تعیین کرده است که شورای عالی کار همه ساله باید دستمزد کارگران را تعیین می‌کند، محمداقبر نوبخت در نشست هفتگی خود در جمع خبرنگاران افزود: ما حقوق کارکنان را همیشه بیش از نرخ تورم افزایش می‌دهیم و امسال هم نرخ تورم ۷٫۸ درصد بود و ۱۰ درصد حقوق کارکنان دولت را افزایش دادیم، این روند در سال آینده با پیش بینی نرخ تورم ۹ درصدی، برای کارکنان دولت افزایش ۱۰ درصدی حقوق را به همراه خواهد داشت.

حال دولت با ارائه آمارهای متفاوت و دروغ تک‌رقمی که با واقعیت روزمره زندگی کارگران ایران سازگاری ندارد، برای بند اول ماده ۴۱ قانون کار بندبازی می‌کنند! آماری که در برخی عوامل مثل ساخت و ساز یا بازار مسکن و ارز نیز در کاهش و افزایش تورم موثرند و متأسفانه در تعیین معیشت کارگران مؤثر هستند و زمینه را برای افزایش حداقلی حقوق کارگران شروع کرده‌اند.
ولی آنچه که در سال‌های گذشته همیشه به فراموشی سپرده شده است بند دوم این قانون است که می‌گوید: «دستمزد باید به اندازه‌ای باشد که تا یک خانواده را تأمین کند.» در سال گذشته با اینکه حتی شورای عالی کار با شرکت نمایندگان کارگران تشکیل‌های دولتی، نمایندگان کارفرمایان و دولت برای سبب معیشتی به رقم ۲ میلیون و ۴۸۰ هزار تومان به توافق رسید، ولی آنچه که در نهایت به تصویب رسید افزایش ۱۲ الی ۱۴ درصدی حقوق بود.

فعالین کارگری در سال‌های گذشته نشان داده‌اند که با اعتراضات مستمر خود توانستند تا حدودی قانونگذاران را مجبور به عقب‌نشینی از سیاست‌های ضد کارگری کنند، همچون لایحه اصلاح قانون کار و... حال به نظر می‌رسد که فعالین کارگری در اواسط سال که برای معیشت مزدبگیران ایران در حال اقدام هستند، تلاش نمایند تا ثابت کنند که تصمیماتی که در این جلسات گرفته می‌شود با واقعیت روزمره زندگی کارگری هیچ سازگاری ندارد و دولت به عنوان بزرگترین کارفرمای ایران باید برای تعیین حقوق سال آینده کارگران بند دوم ماده ۴۱ قانون کار را برجسته نماید.

البته با اذعان به این مهم که بخاطر اقتصاد وابسته ایران تمامی تصمیمات دولتمردان به سیاست خارجی گره خورده و طبیعتاً اگر ترامپ در سخنرانی خود مبنی بر عدم تأیید «برجام» در حوزه مذاکرات هسته‌ای به نتیجه‌ای برسد که رژیم فقهانی نتواند سرمایه‌گذاری خارجی را تشویق به مبادلات تجاری کند، و کارخانجات صنعتی نتواند از سیاست‌های اقتصاد جهانی بهره‌ای برند و مضافاً آنکه سرکوبهای داخلی بصورت تسلسل هرچه تمامتر گسترش یابد، بنابراین باید فاتحه تصمیمات دولت جمهوری اسلامی را در رابطه با حقوق مزدبگیران و بالاخص کارگران خواند و منتظر پیامدهای بدتر از آن شد. یعنی افزایش تورم و

رکود اقتصادی، که در این وضعیت تعیین افزایش درآمدها متناسب با میزان تورم نخواهد بود. که این خود موج بحران در حوزه مالی و درآمدهای اقتصادی را در طبقه مزدبگیر شدت می‌دهد. ناگفته پیداست از آنجا که رژیم فقهانی بیش از توسعه همه جانبه بر طبل جنگ در عراق و سوریه یا یمن می‌کوبد، وضعیت اقتصاد ایران تا اطلاع ثانوی همچنان بر این سیاق باقی خواهد ماند و طبقه مزدبگیر نخواهد توانست روز خوشی را در زندگی خود تجربه کند. و در این شرایط است که باید مطالبه محوری فعالین کارگری و دیگر جنبش‌های اجتماعی را در این رابطه مورد قضاوت و توقع قرار داد.

دستیابی به مطالبات صنفی بزرگترین خواست جنبش مزدگیران است

تا زمانیکه طبقه کارگر ایران وارد فرایند «خود پیدا کردن اجتماعی» نشوند و به «خود آگاهی اجتماعی و طبقاتی» خود باور پیدا نکنند، نمی‌توانند وارد فرایند «سازمان‌گری تشکل مستقل طبقاتی» بشوند.

افزایش ۴۰ درصدی حوادث کار در تهران

در چهار ماهه نخست سال جاری ۱۸۳ نفر در استان تهران بر اثر حوادث کاری جان خود را از دست داده‌اند. براساس اعلام قادی پاشا (مدیرکل پزشکی قانونی استان تهران)، در پنج ماه نخست سال ۱۳۹۶، یکصد و هشتاد دو مورد فوت ناشی از حوادث کار به مراکز پزشکی قانونی استان تهران ارجاع شده است که این میزان در مقایسه با مدت مشابه سال قبل که تعداد فوت ناشی از حوادث کار ۱۴۰ نفر اعلام شده بود ۴۰ درصد افزایش یافته است. از کل فوت‌شدگان ناشی از حوادث کار در ۵ ماه نخست امسال ۱۸۲ نفر مرد و یک نفر زن بوده‌اند.

با پدیده‌ای به نام روستائیان بدهکار مواجه هستیم

علی ربیعی وزیر کار: اختصاص وام اشتغال به مناطق روستایی منجر شده تا روستائیان کشور بدهکار شوند و اکنون با پدیده‌ای به نام روستائیان بدهکار مواجه هستیم چرا که این کار بدون بررسی سودآوری اختصاص وام صورت گرفته است. به رغم اینکه روستاها نماد تولید و خودکفایی در کشور هستند و زیرساخت‌ها در کشور ایجاد شده‌است، نمی‌توانیم بگوییم که به روستاها گازرسانی، برق‌رسانی و عملیات عمرانی نکرده‌ایم. اما چه اتفاقی افتاده است که زیرساخت‌ها به بهبود زندگی روستائیان منجر نشده‌است. در شرایط فعلی شاهد مهاجرت نسل سوم از روستاها و تبدیل نسل سوم به حاشیه‌نشین‌ها هستیم. با وجود اینکه بعد از پیروزی انقلاب خاستگاه بسیاری از انقلابیون مناطق روستایی بوده است و نگاه عاطفی به این نقاط وجود داشته، اما سیاست‌گذاری‌های نامناسب موجب شده است که روستاهای کشور توسعه مناسبی نداشته باشند.

کارخانه بافت بلوچ به انبار لیبیات تبدیل شد

کارگران کارخانه بافت بلوچ که تنها اندکی از آنها باقی مانده‌اند در سال‌های اخیر با موج بیکاری همکارانشان روبه‌رو شده‌اند و همین عاملی شده است که هر روز در انتظار شنیدن خبر جدیدی از وضعیت کارخانه باشند. آن‌ها دو ماه است که هیچ حقوقی از کارفرما دریافت نکرده‌اند و همچنین سنوات سال گذشته خود را از کارفرما طلبکارند ولی با این حال خود را با قول‌های مسئولان دلگرم می‌کنند. کلنگ احداث کارخانه بافت بلوچ در سال ۵۲ به زمین خورد ولی در سال ۶۲ شروع به کار کرد. وضعیت درآمدی این کارخانه با حدود ۳ هزار کارگر در همان ابتدای کار به اندازه‌ای بود که مسئولان وقت تصمیم گرفتند تا ردیف بودجه‌ای این کارخانه را قطع کنند زیرا آن زمان این کارخانه دولتی نه‌تنها می‌توانست هزینه‌های کارگران خود را تقبل کند بلکه وضعیت اقتصادی و اجتماعی ایرانشهر را نیز تحت شعاع خود قرار می‌داد. وضعیت این کارخانه به خوبی پیش می‌رفت تا اینکه در سال ۸۲، هزار دستگاه ریسندگی بر اثر آتش سوزی از بین می‌رود و پس از آن وضعیت کارخانه روبه افول رفت تا اینکه حالا در سال ۹۶ تعداد کارگران این کارخانه به ۱۱۷ نفر می‌رسد. یک فعال کارگری می‌گوید: «وضعیت این کارخانه را باید بحرانی تلقی کرد زیرا در حال حاضر تنها کسبه محل از سردخانه آن استفاده می‌کنند و مواد خوراکی و لیبیات خود را در سردخانه‌های کارخانه نگهداری می‌کنند.»

تجمع معلمان در روز جهانی معلم - «تخصیص بودجه عادلانه» زیربنای مطالبات است

در تجمع معلمان که به دعوت شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان سراسر کشور برگزار شده، در تهران بیش از پانصد نفر شرکت کرده‌اند؛ در استان‌های مختلف نیز این تجمع با حضور معلمان شکل گرفته‌است. معلمان، چه شاغل و چه بازنشسته، خواستار این هستند که مسئولان به مطالباتشان رسیدگی کنند. «آموزش آزادانه راهی برای توانمندسازی معلمان»، شعار روز جهانی معلم امسال است؛ هر ساله پنجم اکتبر برابر با سیزدهم مهر، روز جهانی معلم است؛ روزی که معلمان سراسر جهان به مطالبات و نیازهای خود و دانش آموزانشان می‌اندیشند و راهی پیدا می‌کنند تا این مطالبات را به گوش مسئولان برسانند. یکی از معلمان حق‌التدریس که در تجمع امروز شرکت کرده ولی نمی‌خواهد اسمش در این گزارش بیاید؛ می‌گوید: تمام تابستان را بدون درآمد سر کردیم؛ الان هم که سال تحصیلی آغاز شده، به اندازه ساعات تدریسمان دستمزد می‌گیریم که حتی از حداقل مزد وزارت کار هم کمتر است؛ بیمه هم به تناسب همین ساعت‌ها واریز می‌شود؛ او در مورد خودش طنز تلخی به کار می‌برد و می‌گوید: به گمانم اگر ۵۰ سالی درس بدهم، آن وقت می‌توانم بازنشسته شوم!

تجمع بازنشستگان فولاد مبارکه و ذوب آهن اصفهان مقابل استانداری

شماری از بازنشستگان فولاد مبارکه و ذوب آهن اصفهان مقابل ساختمان استانداری اصفهان تجمع کردند. این بازنشسته‌ها که خواستار وصول مطالبات محقق نشده و پرداخت به موقع مستمری بازنشستگی خود هستند، می‌گویند: با وجود اعتراضات مکرر هنوز مطالبات صنفی آنها برآورده نشده است. آنان درباره بخشی از مطالبات امروز خود می‌گویند: با گذشت ۱۰ روز از مهر ماه هنوز مستمری شهریور ماه بازنشستگی خود را دریافت نکرده و مشکلاتی در زمینه درمان مستقیم و تکمیلی خود دارند. همچنین بازنشسته‌های صنعت فولاد خواستار اختصاص بودجه‌ای دولتی برای تأمین منابع مالی پرداخت مستمری بازنشستگی خود هستند. یکی از بازنشستگان می‌گوید: به دنبال اختصاص بودجه دولتی از مجلس هستیم که اگر طرح تأمین بودجه بازنشستگان فولاد در مجلس تصویب بشود، بخش زیادی از مشکلات مالی مرتفع خواهد شد. طبق اظهارات این کارگر بازنشسته در حال حاضر بودجه‌ای که در سال ۹۶ برای بازنشستگان در نظر گرفته شده جوابگوی مطالبات بازنشستگان نیست. به همین دلیل هر ماه در بحث پرداخت مستمری و ارائه خدمات درمانی و رفاهی صندوق دچار مشکل است.

دور جدید اعتراض کارگران بلبرینگ‌سازی تبریز از سر گرفته شد

تعدادی از کارگران کارخانه بلبرینگ‌سازی تبریز در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات معوقه، دور جدید اعتراضات صنفی خود را آغاز کرده‌اند. از قرار معلوم علت برپایی این اعتراض؛ پرداخت نشدن دست‌کم شش ماه معوقات مزدی بوده است. گفته می‌شود؛ در کارخانه بلبرینگ‌سازی تبریز حدود ۲۲۰ نفر کارگر رسمی و قراردادی فعالیت دارند که ۷۵ درصد از دست‌مزد اسفندماه ۹۵ و دست‌مزد کامل شش ماه نخست سالجاری را از کارفرما طلبکارند. کارخانه بلبرینگ‌سازی تبریز یکی از واحدهای موفق صنعتی استان آذربایجان شرقی محسوب می‌شود که تا پیش از سال ۹۱ محصولات آن به صورت پیش‌فروشی عرضه می‌شد. آن‌ها می‌گویند: مشکلات این واحد خصوصی‌سازی شده از زمان واگذاری به بخش خصوصی به تدریج ایجاد شده است.

تجمع کارگران رنگین نخ برای مهوقات مزدی

شماری از کارگران بازنشسته و شاغل کارخانه رنگین نخ سمنان در اعتراض به آنچه بلا تکلیفی چندین ساله در دریافت مطالبات سنواتی و مزدی عنوان می‌شود، مقابل ساختمان استانداری سمنان تجمع کردند. گفته می‌شود مراجعه این کارگران از زمان بازنشستگی آنها در شهریور ماه سال ۹۳ تاکنون بی‌نتیجه بوده است برای همین تجمع اعتراضی امروز مقابل ساختمان استانداری سمنان برپا شده است. به گفته یکی از این معترضان، کارخانه رنگین نخ سمنان در حال حاضر تعطیل شده است اما تا پیش از این در بخش‌های مختلف آن حدود ۵۵ کارگر رسمی و ۲۰ کارگر قراردادی مشغول کار بودند. به گفته وی؛ کارگران بازنشسته رنگین نخ علاوه بر دریافت نکردن سنوات، حدود ۶ ماه مطالبات معوقه مزدی دارند که مربوط به زمان اشتغالشان در دوران قبل از بازنشستگی می‌شود. این کارگر بازنشسته تصریح کرد: کارفرما در زمان قطع همکاری به صورت مرتب و عده پرداخت مطالبات را می‌داد اما بعدتر به بهانه‌های مختلف از جمله مشکلات مالی از پرداخت مطالبات کارگران طفره رفت. این کارگر درباره روند پیگیری حقوقی دریافت مطالبات خود و سایر همکارانش می‌گوید، بعد از بدقولی کارفرما همه کارگران به صورت مجزا به اداره کار سمنان شکایت کردند و اداره کار حکم به پرداخت مطالبات داد اما باز هم کارفرما تمکین نکرد و پرونده برای اجرای احکام به سایر مراجع قضایی انتقال پیدا کرد.

اعتراض کارگران رینگ‌سازی مشهد به تغییر رویکرد مدیریت

شماری از کارگران کارخانه رینگ‌سازی مشهد اعلام کردند: از حدود ۲ سال پیش که مدیریت این واحد قطعه‌سازی تغییر کرده است، برنامه‌های کارفرما بیش از پیش بر افزایش بهره‌وری تولید متمرکز شده است و همین تأکید بیش از اندازه باعث نارضایتی آنها و همکارانشان شده است. کارخانه رینگ‌سازی مشهد ۳۵ سال پیش در استان خراسان رضوی راه‌اندازی شده. در حال حاضر حدود هزار کارگر در این واحد صنعتی مشغول کارند که سابقه کاری برخی از آنها به ۲۰ سال هم می‌رسد. از زمان تغییر رویه مدیریت این واحد صنعتی، تحقق تمامی مطالبات از جمله افزایش حقوق، پرداخت پاداش‌ها، ترفیع رتبه شغلی و... به صورت سختگیرانه‌ای با معیارهای رقابتی سنجیده می‌شود و همین مسئله باعث افزایش فشار روانی و نارضایتی کارگران شده است. کارگران می‌گویند؛ با وجود اصرارهایی که مدیریت این واحد صنعتی برای جایگزین کردن استانداردهای خود دارد اما در عمل تجربه دو سال گذشته آنها نشان می‌دهد تبعیت از معیارهای جدید تأثیر چندانی بر ارتقای موقعیت شغلی آنها نداشته است. مطابق این گفته‌ها؛ پرداخت درآمد نزدیک به حداقل مزدی و کاهش مدت قراردادهای شغلی کارکنان تا زیر مدت یک سال از جمله عوامل مؤثر بر نارضایتی کارگران بوده است. چنانچه برخی از کارگران این واحد تولیدی مدعی هستند که مدت قرارداد آنها هر ۳۵ روز تمدید می‌شود.

جنبش دانشجویی پیشقراول جنبش دموکراتیک در ایران است

انتقاد به وضعیت صنفی دانشجویان (سنوات و روزانه) در دانشگاه علامه طباطبائی

درست در زمانی که... جریمه سنوات در دانشگاه علامه طباطبائی چندین برابر متعارف است، جریمه سنوات برای دانشجویان روزانه ۱ میلیون و ۸۰۰ (که با تخفیف پر منت دانشگاه در صورت ارائه درخواست، نهایتاً به ۱ میلیون و ۲۰۰ می رسد) و برای دانشجویان شبانه تا ترمی ۲ میلیون و نیم نیز می رسد. این جریمه نجومی را قبل از دفاع اخذ می کنند!!

- ظرفیت خوابگاهی دانشگاه علامه طباطبائی به شدت محدود است، تراکم برخی اتاقها در خوابگاهها به ۶ نفر می رسد، هنوز هم دانشجویان سنوات خورده با مشکل اخذ خوابگاه مواجه اند، تعدادی از دانشجویان شبانه این دانشگاه در نمازخانه ها اسکان داده شده اند. این در حالی ست که تعدادی از خوابگاههای دانشگاه علامه در چند سال اخیر فروخته شده است.

- نرخ اسکان و تغذیه افزایش پیدا کرده است، برای مثال قیمت غذا تا ۱۵۰۰ به صورت رزرو و ۲۵۰۰ تومان به صورت آزاد می رسد. ارزاق دانشجویان خوابگاهی به لحاظ کمی و کیفی نزول پیدا کرده است در حالی که با افزایش قیمت همراه بوده است.

- هر ساله در مراسم جشن ورودی ها تشکلهای دانشجویی غرفه هایی دارند که به واسطه ی آن با ورودیهای جدید ارتباط برقرار می کردند. فعالین دانشجویی معتقدند یکی از اهداف پنهان پشت این برنامه ریزی سلب و یا ناقص سازی این امکان بوده است.

- شورای صنفی- دانشجویی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طی هفته گذشته استعفا داده است. که دلایل این استعفا در یکی از پستهای قبلی کانال آمده است.

- امروز دانشگاه علامه طباطبائی نمونه ای مثال زدن از فرآیند خصوصی سازی آموزش و پولی کردن دانشگاه است. بارها مورد تاکید فعالین صنفی دانشجویی قرار گرفته است که چنین فرآیند هایی در کنار سیاست های نئولیبرالیستی کلان در حوزه آموزش، فارغ از تمام مصیبت های آن، غالباً طبقه ی متوسط شهری را بر دانشگاهها حکمفرما و سایرین را به بیرون پرت کرده است. گویا برگزاری چنین مراسمهای تجملاتی نیز در جهت ارضای میل کاذب خود برتر بینی برخی از همین طبقه متوسطی ها و فرادست های شهری فراهم شده است وگرنه چنین مراسمی چه دردی از مشکلات صنفی این دانشگاه دو می کند؟؟ چنین است که در و تخته را با هم جور کرده اند.

احضار دانشجویان توسط کمیته های انضباطی دانشگاه صنعتی نوشیروانی

وضعیت اسفبار کمیته های انضباطی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل و عدم نظارت ارگان های مربوطه بر روند این کمیته ها، شورای صنفی دانشجویان دانشگاه نوشیروانی را بر آن داشت تا در قالب این نامه مراتب اعتراض خود را به نهاد های ذی ربط اعلام دارد. صدور احکام انضباطی بر اساس سلايق شخصی و عدم توجه به متن آیین نامه ها و شیوه نامه های انضباطی از جمله مشکلاتی است که دانشجویان دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل با آن دست و پنجه نرم می کنند؛ نقض آشکار قوانین که اخیراً صورتی علنی تر و افراطی تر به خود گرفته است... قانون... تجمع کاملاً صنفی دانشجویان در ۲۱ اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۶ را به رسمیت می شناسد؛ تجمعی که در پاسخ به نقض تعهدات مسئولین دانشگاه به نمایندگان دانشجویان شکل... حتی با وضع قوانین و مقررات نیز نمی توان آزادی های مشروع از جمله حق تجمع مسالمت آمیز را از کسی سلب کرد. با این حال چند تن از دانشجویان و اعضای شورای صنفی، به بهانه شرکت در همین تجمع به کمیته انضباطی احضار شدند که نشان دهنده تلاش مسئولین برای ساکت کردن صدای منتقد و نادیده گرفتن قوانین بر اساس سلايق شخصی است. اجرا نشدن دستورالعمل انضباطی ابلاغی سال ۱۳۹۵ توسط دانشگاه... نحوه برگزاری این کمیته ها را زیر سوال برده است. عدم تفهیم اتهام در جلسه کمیته انضباطی تشکیل شده در تابستان و احضار تلفنی عده ی زیادی از شرکت کنندگان در تجمع به این کمیته بدون احضار کتبی... نادیده گرفتن اصل مهم قانون اساسی مبنی بر برانته و خودداری از ارائه مستندات و ادله ی مناسب برای اتهامات وارده بر دانشجویان، همگی ناعادلانه و خلاف قانون بوده و سلامت این کمیته ها را در حاله ای از ابهام قرار می دهد. در نهایت نیز عدم دریافت دفاعیه کتبی از دانشجویان مهر تاییدی است که تشکیل این کمیته را کاملاً بی اعتبار می کند. با توجه به شواهد موجود مبنی بر این قانون شکنی های آشکار، شورای صنفی دانشجویان دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل و جمعی از دانشجویان از نهاد مربوطه درخواست می کنند تا با بررسی این نامه اقدامات لازم را برای جلوگیری از این بی قانونی ها انجام دهد. این شورا همچنین اعلام می دارد که تا توقف کامل تشکیل این کمیته های سلیقه ای و رسیدگی به احکام صادره از سوی این کمیته ها، لحظه ای از کوشش برای تحقق آرمان های خود و احقاق حقوق دانشجویان دست برنخواهد داشت. رونوشت به جناب آقای دکتر ریاضی، معاونت امور دانشجویان داخل سازمان. رونوشت به جناب آقای دکتر واتقی، ریاست دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل.

با احترام دبیر شورای صنفی دانشگاه صنعتی نوشیروانی بابل محمد امین حسینی

چهار حرف دل دانشجو را گوش دهید!!!

کلام اول: «مرفه بی درد» می گویند پول داده است می گویند از بند «پ» استفاده کرده است. می گویند رتبه کنکورشان فاجعه بوده اصلا هم کار ندارند معدلش چند است تا اسم پردیس یا ارونند می آید چشمان خود را می بندند و فقط می بندند. اصلا کار ندارند این ها هم دانشجویند زحمت کشیدند در بیمارستان خدمت کردند در دانشگاه افتخار کسب کردند اصلا همکارند فقط از روی نادانی برای نشان دادن صاحبیت نظر بودن، میبندند. چپی و راستی هم ندارد... رتبه هایشان را دیدم زیاد هم بند نیست! پول دادند. چند نفر از واحد پردیس امسال بلافاصله بعد فارغ التحصیلی دستگیری قبول شدند؟ پول دادند. قهرمان جام فوتسال گذشته دانشگاه کدام تیم شد؟ پول دادند. کدام نشریه علمی دندانپزشکی دانشگاه در مسابقات تیر ۱۰ شرکت کرد؟ پول دادند. در جشنواره فرهنگی کی بود در تئاتر کولاک کرد و با دو جین مقام اسم جندی شاپور رو سر زبون ها انداخت. خودش و تیمش دانشجوی کجا بودند؟ پول دادند. این ها هم مثل ما دانشجویند یا نه؟ پول دادند.

کلام دوم: خودمونی تا حالا شده خودتو بذاری جای من بعد قضاوت کنی؟ تا حالا شده فکر تسویه شهریه آخر ترم نذاره بخوابی؟ تا حالا شده به درس بیوفتی بجای اینکه بگی وای عقب افتادم بگی وای خانواده ام وای پدرم؟ تا حالا شده اول و آخر هر ترم جنگ باشه سر انتخاب واحد؟ اینا گفتن نداره اینا چیزاییه که ما فرض کردیم توی دانشجو که هم قشرمی، میدونی اما انگار مسائل مهم تری داری توی تشکل دانشجوییتون. منه دانشجو پردیس دارم به جوری درس میخونم که بهترین باشم که نگن واحد بهتون ارائه نمیشه... به جوری میخونم پدرم نخواد یک میلیون و هشتصد هزار تومن شهریه ثابت اضافه بده به جوری میخونم نگن درس خون نیستن پول دادن، جوری میخونم بتونم درست خدمت کنم.

کلام سوم: ریاست دانشگاه جناب آقای دکتر نظری ضمن عرض تبریک برای انتصاب جنابعالی به عنوان ریاست دانشگاه از شما تقاضا دارم به چند کلام ما دانشجویان شهریه پرداز هم گوش دهید. در دوره ریاست قبلی گفتیم و گفتیم اما فقط شنیدند و شنیدند و شنیدند. همان طور که مستحضرید ما دانشجویان واحد پردیس هر ترم شهریه سنگینی را برای اخذ واحد باید پردازیم شکی نیست که این امر چیزی ست که متعهد شدیم و اعتراضی بر آن نداریم. اما جناب رییس چه در زمان شروع ثبت نام و چه هر ساله قول همکاری گرفتیم از مسئولین که وام در اختیار ما بگذارند یا این که شهریه را قسط بندی پرداخت کنیم اما همیشه اول هر ترم مشکلات زیادی رو متحمل می شویم. خیلی جالب است شهریه را باید تمام و کمال اول ترم پرداخت کنیم، وام داده نمیشود، دانشجویان سال آخری ما ضمن کار برابر با دانشجویان سراسری حقوقی دریافت نمی کنند (در دانشگاه های دیگر این چنین نیست) و رایگان خدمات می دهند باز هم ما برای دانشگاه غریبه ایم؟ این را که همه میدانیم حتی با این که هزینه تحصیل شخصی داده می شود طرح اجباری هم که پیش رو داریم.

می شود بگوئید ما باید چکار کنیم؟ راه حل شما چیست؟ چند جلسه دیگر لازم است تا حقوق دانشجویان ما گفته شود؟ چند نامه دیگر باید بدهیم تا پیگیری شود؟ چند بار دیگر پشت در دفتر های مسئولین باید بنشینیم. تا بجای شنیدن، عمل ببینیم؟

کلام چهارم: اتحاد دانشجویی شورای صنفی واحد پردیس از تک تک دانشجویان انتظار پشتیبانی و حمایت دارد شایسته است که در تمام تشکل ها و انجمن ها یکی از اهداف، اتحاد دانشجویی باشد. ما همه، قشری هستیم که به روشن فکری و تامل شهره ایم. ذهن باز یعنی فارغ از هرگونه جبهه سیاسی به وقت زمین خوردن دست گیر هم باشیم. شمایی که دلواپس دانشگاه هستید و مارا سربار و عامل افت رشته و دانشگاه می بینید تا به حال نگاهی به لیست افتخار افرینان واحد پردیس کرده اید؟ مگر غیر از این است که همه باید یک صدا برای پیشرفت و بالا رفتن و بهتر شدن این دانشگاه هم دل شویم پس حالا که کمک لازم هستیم و شرایط علیه من است تو دیگر چرا تخریب میکنی!! تمام مشکلات دانشگاه حل شده فقط ما مشکل دانشگاه شده ایم؟ دستت را به من بده ابتدای راهیم... انتظار می رود جهت پایان دادن به مشکلات پیش رو، تمام افراد فعال در فضاهای مجازی دانشگاه با انتشار این پیام هم دردی خود را مبنی بر حمایت از دانشجویان پردیس ثابت کنند.

نگین نقیه موفق به کسب جایزه نخست بیست و هشتمین جشنواره جهانی «اولنس کارتوانال» بلژیک شد.

چه باید کرد جنبش های اجتماعی در برابر سیاست خارجی و داخلی رژیم فقهاتی ایران

بی تردید دم سیاست خارجی ایران به دولت امریکا گره خورده است. دونالد ترامپ در طی ۹ ماه که از ریاست جمهوری او می گذرد، با مواضع ضد ایرانی خود بارها بر افزایش تورم، قیمت ارزهای خارجی، کاهش سرمایه گذاری در ایران و... تاثیر گذاشته است. موضوعی که چندین دهه است که بدلیل وابستگی حاد اقتصاد ایران به اقتصاد جهانی و حامی اقتصاد امریکا در دنیا، نتایجی به غایت وحشتناک بر وضعیت مالی و اقتصادی جامعه ایران داشته است. اما این تمام ماجرا نیست! مشکل از آنجا شروع می شود که رژیم ایران با سیاستهای نظامی گری و دخالت در کشورهای خاورمیانه مثل عربستان، امارات متحده عربی، مصر و... جامعه ایران را وارد بحرانهای مضاعفی کرده است. که از پیامدهای آن تاثیر بر وضعیت اقشار متوسط و زیرین هرم اجتماعی است که آنان را مجبور به اعتراضات گسترده نموده است. نیروهائی که تحت تاثیر سیاستهای فرهنگی، اقتصادی و سیاسی برای احقاق دستاوردهای خود به عرصه عمومی ورود کرده اند و خواهان کاهش فشارها و دست یابی به مطالباتی هستند تا شاید از تاثیر رکود و تورم و بیکارسازی و... کم سازند. که بخشی از این نیروها تلاش کردند تا در مقابل موج دستگیری ها و سرکوبهای متعدد حاکمیت در برابر تشکیل سندیکا و اتحادیه و نهادهای مستقل دفاع نمایند. البته تمامی مبارزات و واکنشهایی که فعالین و جنبش های اجتماعی صورت می دهند در موضعی نا برابر و عمدتا بشکل دفاعی می باشد. در شرایط کنونی هیچ یک از جنبش های اجتماعی به مرحله فعالی وارد نشده اند. این جنبش ها عمدتا در مرحله تحقق خواسته های حداقل صنفی خود در مقابل نهادهای حاکمیتی قرار دارند و بیشتر فعالین اجتماعی در مرحله تکوین و پروسه فعالیت ابتدائی خود از صفحه شطرنج سیاسی- فرهنگی و طبقاتی جامعه حذف می شوند. طرح این مقدمه از اینجا اهمیت می یابد که ما چه حامی استراتژی دونالد ترامپ باشیم و یا در حمایت کاهش استراتژی نظامی گری جمهوری اسلامی در منطقه، هیچ کدام باعث نمی گردد تا نتایج آن به نفع جنبش های اجتماعی پایان یابد. زیرا رژیم فقهاتی در ایران حکومتی بحران ساز است. حاکمیتی است که برای بقاء خود مداوما در حال بحران سازی و ایجاد بحران است تا از این طریق بتواند اذهان عمومی جامعه ایران را به نفع ثبات در حاکمیت خود سمت و سو دهد. جمهوری اسلامی توانسته است از تجربه جنگ هشت ساله با عراق و سرکوب جنبش سیاسی دهه ۶۰ به یک استراتژی بی بدیلی دست یابد. و آن استراتژی عبارت است از؛ تغییر اذهان عمومی جامعه با ایجاد یک «بحران ملی» برای سرکوب نیروهای منتقد و مخالف و پیشبرد اهداف حکومتی در سه حوزه اقتصادی، سیاسی و فرهنگی. رژیم فقهاتی برای آنکه بتواند به این استراتژی و تغییر اذهان عمومی جامعه به سمت یک بحران پیش رود از شگردهای متفاوتی استفاده می کند؛ در یک زمان اذهان عمومی در جامعه مشغول «حضور نیروهای نظامی در سوریه و عراق» است، در زمان دیگر «جنگ بر علیه داعش» و «حمایت از مردم یمن، فلسطین و لبنان» و... در زمان دیگر «برجام»! که در این پروسه نیز مداوما به سرکوبهای داخلی شکل و شمایل متنوع می بخشد، آنچنانکه حاکمیت اجازه نمی دهد تا اذهان جامعه ایرانی در حوزه های متعدد دیگری فعال گردد مثل؛ وضعیت اقلیت های قومی و مذهبی، نویسندگان و هنرمندان، دگر اندیشان، منتقدین سیاسی، فعالین مدنی، صنفی و نهادهای مستقل کارگری، فرهنگی و اجتماعی همچون مخالفین کودکان کار، زنان خیابانی و... و این پازول زمانی کامل می گردد که طیف حامی جنبش های اجتماعی نیز وارد حوزه تبلیغات حکومتی شده و متاثر از آن می گردد! ورود به اخباری که حاکمیت فقهاتی در فضای مجازی و رسانه ها برجسته می سازد، نتیجه ای برای جنبش های اجتماعی نخواهد داشت. از طرف دیگر گرچه در فضای مجازی ارتباطات نیروهای حامی فعالین اجتماعی افزایش یافته و به نقل و انتقال اخبار کنش گران اجتماعی دست می یابند، اما همچنان به مرحله نشر ساختاری و سیستماتیک و با برنامه در مورد مشکلات جنبش های اجتماعی وارد نشده اند. البته یکی دیگر از مهمترین دلایل محدودیت و عدم انعکاس مشکلات و بازبینی چالشهای ساختاری در جنبش های اجتماعی، متاثر از گروه بندیهای سیاسی درون حاکمیت است. در حقیقت این گرایشها نه تنها به مشکلات جنبش های اجتماعی وقعی نمی گذارند که آنرا از تریبونهای رسمی حکومتی در حوزه فرهنگی، سیاسی و اقتصادی بایکوت می کنند. ولی همین جناح بندیهای حکومتی اخباری را که حاکمیت برای بحران سازی کاذب در جامعه ایران دامن می زند، از طریق رسانه های خود به وفور درج می کنند. و کمتر کسی بغیر از تعداد محدودی از درون همین حاکمیت نسبت به وضعیت جنبش های اجتماعی در ایران (دستیگری فعالین مدنی، سرکوب، بیکارسازی و...)، از مناصب خود در حاکمیت و اکنش نشان می دهند. و این مسئله ثابت می کند که منافع هیچ یک از جنبش های اجتماعی و مطالبات و خواسته های ایشان ماهیتا هماهنگی با استراتژی جناح بندیها و گروههای سیاسی درون حکومت ندارد.

ما در نتیجه به این مهم تاکید می کنیم که فعالین اجتماعی و جنبش های اجتماعی در دعوی زرگری حاکمیت فقهاتی با دولتهای غربی، یا استحمار خبری و تغییر اذهان عمومی تنها یک راه حل دارند؛ از آنجا که منافع جنبش ها در تضاد با منافع حاکمیت و کشورهای غربی است و به این دلیل که جنبش ها برای رسیدن به منافع خود نیاز به سازماندهی و تشکل های مستقل از حاکمیت دارند، لازم است تا در مرحله کنونی مبارزات صنفی جنبش های اجتماعی (اگر چه تاکنون برای آن بیشترین هزینه را پرداخت کرده اند)، فعالیتهای خود را خصوصا در فضا مجازی متمرکز بر «سازماندهی و تشکل یابی و آموزشهای لازم در این مرحله» قرار دهند. و نسبت به تبلیغات زرگری حاکمیت در رابطه با جنگهای نیابتی و جنگ تبلیغاتی با غرب و برجام... و نسبت به خطر انحراف اذهان عمومی در این رابطه سنجیده تر عمل کرده و به خواسته های برحق خود پافشاری نمایند.

من و ما تا گرفتن حقان از پای نمیشینیم. بدانید دیکتاتوری تان رو به سقوط است

از طریق تلفنی به پلیس امنیت احضار شدم (این احضارهای غیرقانونی تلفنی برای کنشگران مدنی و امنیتی پایانی ندارد!) ۲۵ مرداد ماه: به همراه همسر به پلیس امنیت مراجعه کردیم به دلیل غیرقانونی بودن احضار به ابتدا همسر داخل رفت و علت احضار را از مامور پرونده جویا شد. وقتی مامورین علت را توضیح ندادند درخواست احضار به کتبی کرد. بدون اینکه علت را بنویسند احضار به کتبی برای ۲۸ مرداد را به همسر تحویل دادند!

۲۸ مرداد ماه: به همراه پدرم به پلیس امنیت مراجعه کردیم و به داخل اتاق مامور پرونده رفتیم. من به جرم اعتراض به حجاب اجباری احضار شده بودم! مامورین پلیس امنیت رفتار خشن و ناشایستی رو با من و پدرم داشتند، وقتی پدرم به لحن بی ادبانه ای که مامور نسبت به من داشت اعتراض کرد و گفت حق ندارید به دخترم اهانت کنید، مامور پرونده به همراه همکارش به پدرم حمله کردند و خواستند او را بیرون کنند که ایشان مقاومت کرد تا اینکه پدرم که جانباز جنگ هست دچار تشنج شد و دست از کشمکش ها و آزار برداشتن! من و پدرم را به دادسرا منتقل کردند! به علاوه پرونده من به جرم اعتراض به حجاب اجباری پرونده سازی دیگری برای پدرم به جرم درگیری با مامورین تشکیل دادند و خود که با بی ادبی و فحاشی باعث و بانی این درگیری بودند و ایشان را مورد ضرب و شتم قرار دادند حال شاکی شده بودند! پس از چند ساعت، حکم بازداشت موقت من صادر شد و پرونده پدرم به جریان افتاد! من را با دستبند به بازداشتگاه پلیس امنیت انتقال دادند چند ساعت پس از اتمام زمان اداری با قید کفالت موقتا تا زمان دادگاه آزاد شدم! و حال ۲۰ مهر ماه: احضار به فوق به درب منزل ما از سوی دادسرا ارسال شد! متهم: ابراهیم بابایی زیدی. علت حضور: دفاع از اتهام انتسابی. اتهام: توهین به مامورین! (نتیجه عدم حضور جلب است).

اینجا در برج بلند دموکراسی جمهوری اسلامی من به دلیل اعتراض مسالمت آمیز به قانون بد، حجاب اجباری مجرم شناخته میشوم مامورین حکومتی به خودشان اجازه میدهند بدترین توهین ها و برخورد ها را با من داشته باشند به من دستبند میزنند و به بازداشتگاه میبرند وقتی پدرم که جانباز ۴۵ درصد جنگ است و برای دفاع از این خاک از جان مایه گذاشته در برابر این بی عدالتی و توهین به فرزندش اعتراض میکند مورد ضرب و شتم قرار میگیرد و متهم هم شناخته میشود از کدام بی دادگاه داد بستانم؟! شما رجالین حکومتی اگر گمان میکنید با این فشارها و بگیر و ببند ها میتوانید من و هزاران زن و مردی که برای گرفتن حقتان به پا خواسته اند را از این امر بازدارید سخت در اشتباهید! من و ما تا گرفتن حقان از پای نمیشینیم، شاید با زور و خشونت بتوانید جسممان را در بند کنید ولی فریاد اعتراضمان گوشتان را کر خواهد کرد! اعتراض مسالمت آمیز ما را با قانون های ضد انسانی تان با خشونت پاسخ میدید اما بدانید دیکتاتوری تان رو به سقوط است و اعتراض ما به این قانون ها تنها بخاطر فراهم کردن زمینه ایست برای نابودی کامل شما!

اعتصاب غذای پنج زندانی در بند زنان زندان ارومیه در اعتراض به بازرسی و تفتیش وسایل شخصی آنان

اعتصاب ۵ تن از زنان زندان ارومیه روز شنبه ۲۲ مهر ۹۶ همچنان ادامه دارد. آنها از روز چهارشنبه ۱۹ مهر در اعتراض

به ورود مأموران زندان ارومیه به بند زنان به بهانه بازرسی و تفتیش وسایل شخصی زندانیان دست به اعتصاب غذا زدند. مأموران در این بازرسی به بهانه وجود وسایل اضافی، چندین تخته پتوی شخصی برخی از زندانیان زن را با خود بردند. آراسته رنجبر، محبت محمودی، زینب سکان وند، نازدار وطن خواه و نصرت علی نژاد که از زندانیان قدیمی این بند هستند، در اعتراض به این بازرسی و تفتیش دست به اعتصاب غذا زدند. با توجه به این که پتوها و وسایل داخل زندان بسیار کثیف هستند؛ خانواده های زندانیان برای آنها لوازم ضروری لازم و پتو تهیه کرده و می فرستند. این لوازم با پول خانواده ها خریداری شده و برای آنها ارسال می شود. با توجه به سرمای این فصل در ارومیه زندانیان به این پتوها و وسایل نیازمند هستند.

آدمیزاد مرکز غرایز است و غریزه برخی افراد زود تحریک می شود!!!

آیت الله علوی گرگانی در دیدار با الهام امین زاده (مشاور رئیس جمهور در حقوق شهروندی): باید جلوی اقداماتی که منجر به فراهم شدن حضور زنان در ورزشگاه ها می شود، گرفته شود. رئیس جمهور عملی انجام دهد که حضرت زهرا راضی باشد. اگر خدای نخواست راه زنان به ورزشگاه باز شود، جامعه را نمی شود کنترل کرد. خانم ها نباید بدن نامحرم را ببینند، چون آدمیزاد مرکز غرایز است و غریزه برخی افراد زود تحریک می شود.

مولوی گرگیج: طرح توسعه سواحل مکران به نفع مردم بومی باشد

مولوی محمدحسین گرگیج با اشاره به طرح توسعه سواحل مکران گفت: طرح توسعه سواحل مکران زمانی ارزشمند است که از نیروهای بومی استفاده شود و مزایا و منافع آن در اختیار مردم این نقطه قرار گیرد. به نقل از پایگاه خبری مولانا گرگیج در مراسم نماز جمعه شهر نکور از توابع شهرستان چابهار گفتند: تعامل با دولت زمانی محقق می شود که از نیروهای بومی بلوچ این منطقه در پست های مختلف استفاده شود، اگر چنین تعاملی صورت گرفت! با دولت همکاری کنید. باید فعالیت های اقتصادی دولت در سواحل مکران به گونه ای باشد که سرانه درآمد ملت افزایش یابد، اگر مردم و مسئولین با یکدیگر تعامل و همکاری کنند کشور ما توسعه خواهد یافت؛ مردم در منطقه چابهار با کمبود آب مواجه هستند که متأسفانه مسئولین نسبت به این مسئله بسیار بی توجه هستند. ایشان با بیان اینکه بخشدار و فرماندار هر منطقه باید بومی باشد تصریح کرد: هنگامی که بخشدار و فرماندار هر منطقه بومی باشد هرگز شاهد خیانت نخواهیم بود زیرا فرزندان همان نقطه است. خاک بلوچستان بسیار غنی هست و یکی از گنج های ایران به شمار می رود پس نباید مردم این منطقه در رنج و مشقت باشند، ما باید از این نعمت ها به درستی استفاده کنیم تا مردم ما از لحاظ اقتصادی بی نیاز شوند و نیز با کشورهای خارجی تبادل اقتصادی داشته باشیم.

مولانا عبدالحمید: نگاه های تبعیض آمیز به اقوام و مذاهب باید از کشور برچیده شوند

امام جمعه اهل سنت زاهدان در نماز جمعه اهل سنت چابهار ضمن تاکید بر رفع هر گونه تبعیض و نابرابری، «تغییر نگاه ها به اقوام و مذاهب» را از مهمترین خواسته های جامعه اهل سنت برشمردند. مولانا عبدالحمید در جمع مردم چابهار اظهار داشت: خواسته اهل سنت آن است که بین مذاهب تفاوتی وجود نداشته باشد، زیرا «مذهب» موضوعی ست بین بنده و پروردگارش. اعتقادات دینی و مذهبی نباید ملاک تعیین شایستگی افراد باشد، بلکه باید به علم، توانمندی، شایستگی، لیاقت و ایرانی بودن افراد توجه شود. وقتی ما از آحاد ملت ایران اعم از اقوام و ادیان و مذاهب ایرانی انتظار داریم در راستای حفظ وحدت و امنیت تلاش کنند، نباید در سایر زمینه ها هم بین آنان تفاوت قایل باشیم؛ اقتضای عقل و قانون نیز همین است. نظر و دیدگاه ما آن است که هر ایرانی، دارای هر دین و مذهبی که باشد، اگر می تواند به کشور و مردم خدمت کند باید روی کار بیاید. لذا باید نگاه های تبعیض آمیز قومی و مذهبی از کشور برچیده شوند و یکسان نگرری حاکم شود. امیدواریم مسئولین به خواسته های جامعه اهل سنت توجه کنند. جامعه اهل سنت ایران نسبت به حفظ وحدت و امنیت کشور بسیار حساس است اما بر مطالبه خواسته های قانونی خود نیز تاکید دارند و از این مطالبه عقب نشینی نمی کنند. جامعه اهل سنت ایران و بخش بزرگی از ایرانیان خواستار تغییر هستند، البته ما خواستار تغییر در چارچوب قانون هستیم، نه خلاف قانون. لذا امیدواریم در کنار حفظ وحدت و امنیت کشور، جامعه اهل سنت ایران هم به خواسته های قانونی خود دست حاصل کند.

بی‌خبری از امید اقدمی، شاعر و فعال حقوق کودک تبریزی پس از حمله وزارت اطلاعات به خانهاش

ماموران وزارت اطلاعات روز یازدهم مهر ماه، در غیاب امید اقدمی، شاعر و فعال حقوق کودک تبریزی، به خانهاش حمله کرده و با توهین به اعضای خانواده، وسایل شخصی مانند لپ‌تاپ، کتاب‌ها و دستنوشته‌های او را با خود برده‌اند. این منبع به کمپین گفت امید اقدمی به دلیل عدم دریافت احضاریه کتبی، حاضر به مراجعه به وزارت اطلاعات نشده ولی از روز سیزدهم مهر ماه خبری از او در دست نیست. امید اقدمی، ۲۶ ساله و عضو انجمن دوستداران حقوق کودک تبریز، روز یازدهم مهر ماه با اعلام خبر حمله وزارت اطلاعات به خانهاش، در صفحه توئیترش نوشت ماموران ضمن توهین به خانواده، لپ‌تاپ‌ها، کتاب و دستنوشته‌هایش را با خود برده‌اند. این شاعر جوان روز دوازدهم مهرماه نیز از تماس تهدیدآمیز وزارت اطلاعات با خانواده‌اش خبر داد: «امروز دوباره از وزارت اطلاعات با مادر تماس گرفته‌اند. تهدید کرده‌اند که یا مثل آدم بیاید و خودش را معرفی کند، یا پیدایش می‌کنیم و می‌کشیمش.» یکی از دوستان امید اقدمی که به دلیل شرایط امنیتی نخواست نامش فاش شود، روز هفدهم مهر به کمپین گفت علیرغم عدم مراجعه امید اقدمی به وزارت اطلاعات، تماس او با دوستانش قطع شده و بیم بازداشت او می‌رود. این منبع به کمپین گفت: «هرچند ماموران وزارت اطلاعات با حکم قضایی وارد خانه شده‌اند، ولی به دلیل رعایت نشدن تشریفات قانونی و نگرقتن احضاریه کتبی، امید حاضر به مراجعه به وزارت اطلاعات نشده ولی تماس تلفنی و آنلاینش با دوستانش قطع شده و ما نگران بازداشت او هستیم.» امید اقدمی، دانش‌آموخته مهندسی مکانیک دانشگاه تربیت معلم تبریز است و علاوه بر فعالیت در راستای حقوق کودکان اشعاری با زمینه انتقادی و سیاسی نیز سروده‌است، «مثل یک بمب»، «من فکر می‌کنم» و «من عاشق» از شعرهایی است که از این فعال چپ‌گرا در وبلاگ‌ها و فضاهای مجازی منتشر شده است. منبع مطلع به کمپین گفت به جز شعرهای انتقادی، فعالیت در زمینه حقوق کودکان و به ویژه در قالب «انجمن دوستداران حقوق کودک تبریز» از مهم‌ترین دلایل احضار و تعقیب قضایی و امنیتی امید اقدمی است. این منبع به کمپین گفت خبرگزاری فارس، منسوب به سپاه پاسداران، در مهر ماه سال گذشته، با حمله به فعالان حقوق کودک دوستداران حقوق کودک را در تبریز، «ورشکستگان سیاسی» خوانده که برخوردهای ساختارشکن و زنده‌های مانند «سیگار کشیدن دختران مربی و جدی نبودن مسأله حجاب در انجمن» را تبلیغ می‌کنند.

نامه سرکشاده سهیل عربی به مناسبت پایان اعتصاب غذا

متن کامل نامه سهیل عربی: ما تا رسیدن به بی‌مرگی امید هر روز مرده ایم. به خانه (بند ۳۵۰ اوین) باز گشتم. موقتا اعتصاب غذایم را شکستم، پیروز شدیم، موقتا اعتصاب غذایم را شکستم. سلام مادر، بازگشت به بند ۳۵۰ آنقدر مرا خوشحال کرد که حتی آزاد شدن از زندان هم برایم اینقدر خوش آیند نبود. دیگر نگران نباش به خاطر تو و به این دلیل که هیچ چیز به جز اشکهای تو مرا نمی‌تواند بشکند. پس از مشورت با اساتید و دوستانم عبد الفتاح سلطانی، اسماعیل عبدی و آرش صادقی عزیز موقتا به اعتصاب غذایم پایان دادم. شادم و شاد باش! باور کن هیچ جای دنیا را به اندازه اینجا و آدمهایش دوست ندارم.

من بی‌لنز ناب زیستن نتوانم بی‌قلم کشید بار تن نتوانم

خرسند از آنم که بازجو گوید هشت سال دیگه حبس بکش و من می‌توانم! من نمی‌توانم در جامعه‌ای زندگی کنم که افرادش در برابر ظلم و جنایت سکوت می‌کنند. نه زندگی کرده ایم که از مرگ بترسیم. و نه آزادمان گذاشتند که از زندانهایشان هراسی داشته

باشیم. بسیاری از انسانهای بیرون از زندان گمان می‌کنند که زنده اند اما تا روزی که در بند ۳۵۰ باشم نه اعتصاب غذا می‌کنم و نه درخواستی از مسئولان جمهوری اسلامی خواهم داشت و حتی به بازپرسی هم نخواهم رفت. مزدورانی چون صلواتی و مقیسه شایسته آن نیستند که قاضی من باشند، روزی در یک دادگاه علنی محاکمه می‌شوم و قضاتی عادل مرا برای ساعتها وقتی که گذاشتم تا به قصد روشنگری مقاله بنویسم و ترجمه کنم و عکس بیاندازم تقدیر خواهند

کرد. گمان می‌کنم زندگی در اتاق هشت درکنار قهرمانهایی چون اسماعیل عبدی و آرش صادقی بهترین پاداش برای خوب زیستن بوده است. به خودم افتخار می‌کنم، سختی‌های بسیاری کشیدم که به لجن تن در ندم و حافظ شرایط موجود نشوم. بزرگترین درسی که در دانشگاه اوین آموختم این بود که آنچه ما را نکشد باعث قدرتمند تر شدن ما خواهد شد. چهار سال حبس، دو سال زیر حکم اعدام بودن و پنجاه و دو روز اعتصاب غذا چنان قدرتی به من داده است که دیگر از هیچ چیز نمی‌هراسم. با قدرت بیشتر به مبارزه ادامه می‌دهم و از تمام انسانهایی که در سرتاسر جهان از من حمایت کردند ممنوم. به لطف هشتگ‌ها و حمایت‌های شما بود که حکم اعدام من شکست و پس از زجرهای بسیاری که در بند هفت کشیدم به خانه بازگشتم. باشد که به زودی سرنگونی این سیستم فاسد را جشن بگیریم. می‌بینم آن روزی را که درهای اوین را می‌شکنید، ما را از زندان آزاد می‌کنید و با هم «سر اومد زمستون» می‌خوانیم. به امید پیروزی‌های بزرگتر.

سهیل عربی بیست و پنج مهر ۱۳۹۶ از زندان اوین بند ۳۵۰ اتاق هشت

ادامه بازجویی از ساسان آقایی توسط نیروهای امنیتی و قضائی

ساسان آقایی، روزنامه‌نگار و معاون سردبیر روزنامه اعتماد، از ۲۱ مردادماه در بند ۲۴۱ زندان اوین تحت بازجویی به سر می‌برد

و مقامات امنیتی و قضایی با آزادی وی مخالفت می‌کنند. به گزارش تارنگار حقوق بشر در ایران، مقامات قوه قضاییه از آزادی با قرار وثیقه ساسان آقایی پس از دو ماه انفرادی، به دلایل نامشخص مخالفت می‌کنند و این روزنامه‌نگار همچنان بدون اتهام مشخصی در سلول انفرادی بند ۲۴۱ زندان اوین متعلق به حفاظت قوه قضاییه محبوس است. الیاس حضرتی، مدیر مسوول روزنامه‌ی اعتماد و نماینده‌ی مردم تهران در مجلس، درباره‌ی وضعیت ساسان آقایی در مصاحبه‌ی ای گفته که «برای آزادی او تلاش کرده‌ایم، اما نشده

است! عصر روز ۲۱ مردادماه، مأموران امنیتی با مراجعه به دفتر روزنامه اعتماد، ساسان آقایی، معاون سردبیر این روزنامه را بازداشت و به زندان اوین منتقل کرده‌اند. گفته می‌شود نیروهای امنیتی پس از بازداشت این روزنامه‌نگار در دفتر روزنامه او را به خانه‌اش برده‌اند و پس از تفتیش خانه و ضبط برخی از وسایل شخصی‌اش او را به زندان اوین منتقل کرده‌اند. ساسان آقایی که در حوزه سیاست ایران می‌نویسد، اول آذرماه ۱۳۸۸ در جریان اعتراضات مردمی به نتیجه انتخابات ریاست جمهوری به اتهامات نشر اکاذیب و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی بازداشت و ۱۲۸ روز در سلول انفرادی بند ۲۰۹ و بند عمومی ۳۵۰ زندان اوین بود. او در تاریخ هشتم فروردین‌ماه ۸۹ با تودیع وثیقه ۵۰۰ میلیون ریال از زندان اوین آزاد شد و پس از آن در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب به اتهام تبلیغ علیه نظام به یک سال زندان محکوم شد و برای اتهام نشر اکاذیب قرار منع تعقیب صادر شد.

سروش فرهادیان، روزنامه‌نگار و سردبیر نشریه روبه‌رو از سوی دادگاه انقلاب به یک سال زندان محکوم شد.

شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب استان تهران به ریاست قاضی مقیسه برای سروش فرهادیان به اتهام «تبلیغ علیه نظام» حکم یک سال حبس

تجزیری صادر کرده است. سعید میرمحمدی، وکیل فرهادیان گفته است: «سؤال‌های آقای مقیسه قاضی شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب استان تهران مانند پرونده قبلی آقای فرهادیان، درباره انتشار دیدگاه موکلم در مورد وقایع سال ۸۸ و مسائلی از این دست با استناد به سخنرانی، نوشته‌ها و موارد مشابه بود. البته در آغاز مسائل دیگری طرح شد که با اعتراض ما به تدریج دادگاه روال عادی پیدا کرد. گفتنی است که سروش فرهادیان در سال گذشته نیز به اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام» از سوی شعبه دوم دادگاه انقلاب استان مرکزی به هفت ماه حبس محکوم شده بود. اسفند سال گذشته نیز سروش فرهادیان به پلیس امنیت احضار و پس از بازجویی مقدماتی، در شعبه ۱۱ دادیاری داسرای رسانه با دو اتهام «توهین به رهبری» و «تبلیغ علیه نظام» مواجه و با قرار آزاد شد. به گفته وکیل این روزنامه‌نگار اما در نهایت با فقدان ادله اثباتی در مورد سایر اتهامات، پرونده با اتهام تبلیغ علیه نظام به دادگاه ارسال شد و جلسه رسیدگی، چهارشنبه هشتم شهریور ۹۶ در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب استان تهران به ریاست قاضی مقیسه برگزار شد.

بازداشت یک دانشجو در خوابگاه دانشجویی در

سنندج

یک دانشجو در سنندج توسط نیروهای وابسته به سپاه پاسداران در محل خوابگاه بازداشت شد. بازداشت وی با ضرب و شتم همراه بوده است. به نقل از مرکز دموکراسی و حقوق بشر کردستان، مصطفی زاهدنی در خوابگاه یکی از دانشگاه‌های شهر سنندج از سوی نیروهای امنیتی وابسته به سپاه پاسداران بازداشت شد. آقای زاهدنی در روزهای اخیر در محیط دانشگاه انتقاد از سیاست‌های منطقه ایران در قبال وقایع اخیر اقلیم کردستان عراق سخن گفته بود. او توسط حراست دانشگاه از بحث‌های سیاسی برحذر داشته شده بود. مصطفی زاهدنی از اهالی کرمانشاه است که بعد از ضرب و شتم از سوی حفاظت اطلاعات سپاه پاسداران سنندج بازداشت و به محل نامعلومی منتقل شده است. بازداشت وی بدون ارائه‌ی هیچگونه برگه‌ی قضایی صورت گرفته است.

